

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed À délaï convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 13.

(503.)

Vol. 22.

Thursday,

August 16,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Pravidla používaná a zřídka používaná

Režisér Dušan Hanák mi jednou řekl: „Někdo nám krade duši.“ Možná bych to trochu parafrázoval: „Někdo nám ukradl Olympijské hry!“ Aspoň jsem měl tento pocit, když OH v Londýně začínaly a televizní reklama střídala reklamu.

Na stejném místě, tedy v Anglii natočili Ross Devenish a Abidin Dino film *Goal! World Cup 1966*, který přišel do kin o rok později v roce 1967 a v Československu pod názvem *Gól* byl uveden již na jaře téhož roku. Literární noviny, které se sportem nezabývají mu v hodnocení renomovaných kritiků přidělily jedno z nejlepších filmových ocenění vůbec. Z dnešního pohledu, kdy jsme zkažení širokouhlými obrazovkami barevných televizorů, je film téměř zapomenut. Příběhy Eusebia, Tilkowského, Uwe Sellera, triumf Maďarů nad Brazílií a zranění Pelého v utkání s Portugalskem znají již jen pamětníci. O jediné události se však dodnes hovoří je to 101. minuta finálového utkání, kdy Hurst vystřelil z dvaceti metrů do břevna, od kterého se míč odrazil *na/za* brankovou čáru. Není jeden spolehlivý dokument, který by rozhodl o tom, zda to byl gól nebo nebyl. Švýcarský rozhodčí Dienst si také nebyl jistý a tak se šel poradit s pomezním Rusem Bachramovem, který ukázal na středový kruh. Branka platila a Angličané Hurstem ve zmatku, který nastal v poslední minutě prodloužení upravili na konečných 4:2. Příběh MS, starý 46 let, zachycený očima správce stadionu, kterému zbyl po finálovém zápasu pouze bordel v hledišti. To je děj filmu.

Před OH v Mnichově byl v televizi film o posledním závodníkovi na mexické olympiádě. Jedná se o Afričana při maratónu, který s ovázanou nohou se blíží do cíle závodu. Je poslední, chytají ho křeče, je posledním závodníkem na této olympiádě, ale nevzdá, doběhne do cíle. Časy se mění a jestliže film *Gól* byl uveden v pražských kinech jen několik měsíců po svém vzniku. Film *Viděno osmí* Olympijských hrách v Mnichově v roce 1972 na sebe nechal čekat několik let než se objevil a byl nenápadně promítnul klubovým divákům v Československu. Snad díky ironii osudu jsem ho viděl v kriminále na Borech, když byl nedostatek elektrické energie v lednu 1979, televize nevyšlala a komunisté se báli nepokojů ve věznicích a tak jim promítali i několik filmů denně. Proč byl tento film utajován v době normalizace je zřejmé již při úvodních titulcích, když se mezi tvůrce filmu objeví Miloš Forman. Je zde také ruský prominentní režisér Jurij Ozerov a komunistka nevěděla, co s tím. Když to nevadilo Rusům, tak to nakonec nějak prošlo i k nám. A nakonec se film dostal i do kriminálu a pro vězně to byl svátek.

Osm významných světových režisérů Miloš Forman, Jurij Ozerov, Mai Zetterlingová, Arthur Penn, Michael Pfleghar, Kon Ichikawa, Claude Lelouch a John Schlesinger si mělo vybrat jednu disciplínu, která je zaujala. S napětím jsem čekal na Formanův *Desetiboj* a bylo to pro mne dost velké zklamání. Točil jsem před tím svůj vlastní film a objevoval jsem tehdy tajemství šestnáctimilimetrové kamery. Objevoval jsou komiku zrychlených či zpomalených záběrů, či komičnost situace, když se dá k některému záběru hudba, která je určená do zcela odlišné situace. Forman těmito triky udělal z olympiády grotesku a pamatuji se jak právě tohle některých z mých známých oceňovali. Mně se nejvíc líbil Arthur Penn, který pracoval pouze obrazem (bez komentáře) a detailem dokázal vystihnout jednu z filmařsky nejnáročnějších disciplín skok o tyči. Francouz Claude Lelouch, autor filmu *Muž a žena*, se soustředil na poražené a Jurij Ozerov nepřekročil svůj stín, když zachytil soustředění sportovců před závodem. Zajímavý byl John Schlesinger, který se na olympiádu dívá pohledem jednoho maratónského běžce. Ten jediný dokázal zachytit tragédii her, kdy zahynuli na mnichovském letišti izraelští sportovci. Anglický maratónec, který ani nevyhraje ani neprohráje po atentátu poznamená: „Pro mne to znamená, že se závod poběží o den později.“ Hodně jsme o tomto výroku tehdy hovořili a já jsem pro něj našel určité pochopení. Již tehdy říká: „Terorismus nesmí začít určovat náš život.“

Jaké příběhy tedy vybrat z letošní olympiády? Asi dva bronzové kanadské, týkající se pravidel, pravidel málo známých, která ani sportovní komentátoři většinou neznají, natož prostý divák.

Příběh první s dobrým koncem a bronzovou medailí

Deset minut do konce semifinálového utkání Kanada-Spojené státy: Reprezentantky javorového listu vedou překvapivě 3:2. Brankářka Erin McLeod zachytila míč, čtyři vteřiny trvá než se zvedne ze země, a po osmi vteřinách ho v panice vyhazuje do autu. Je však pozdě norská rozhodčí Christiana Pedersen píská nepřímý trestný kop.

A nyní odbočím k tomuto pravidlu, které prošlo svým vývojem. V šedesátých letech bylo ještě zvykem, že brankář mohl míč držet neomezeně dlouho, ale směl udělat pouze tři kroky bez udeření míče o zem. Toto pravidlo se později změnilo na pravidlo, kdy brankář musel buď vykopávat přímo z místa, kde míč zachytil nebo ho dopravit nohou na hranici pokutového území. V druhé polovině devadesátých let přišlo pravidlo, že brankář musí do šesti vteřin rozehrát míč, pokud ho má *pod kontrolou*. Toto pravidlo se však brzy přestalo používat a vím pouze o jednom případě, kdy za posledních snad deset let bylo použito. Běžná doba držení míče brankářem je kolem dvanácti vteřin. Nejsou výjimky osmnáct až dvacet vteřin. Není mi jasné, proč existuje pravidlo, které se nedodržuje nebo proč nebyla stanovena doba tak, aby ji bylo možné splnit. Již fakt, že kanadská brankářka rozehrála míč „naslepo“ svědčí o tom, že nechtěla zdržovat. Následoval tedy nepřímý kop. Druhá kuriozita: Nepřímý kop je zahráván z hloubi pokutového území. V tom místě mohla stát kanadská brankářka, tak zhruba po pěti vteřinách. Třetí kuriozita: Míč po trestném kopu zasáhne Marie-Eve Naultovou do hrudi a pak sjede na ruku. V tomto případě se jednalo o nastřelenou ruku. Přesto norská rozhodčí píská pokutový kop, ačkoliv před tím podobný přestupek Američanky Megan Rapinoové neodpískala. Čtvrtá kuriozita: V druhém prodloužení jsou nastaveny další tři

BARBORA ŠPOTÁKOVÁ ZÍSKALA V LONDÝNĚ ZLATOU MEDAILI

FOTO: WWW.PRAHASPORTOVNI.CZ

minuty, ačkoliv je zřetelné, že kanadské hráčky se potýkají se zranění. (V prodloužení se nastavuje většinou jedna až dvě minuty). V 123. minutě Alex Morganová dává vítěznou branku Američanek.

A zde je další otázka. Jestliže pravidla povolují tři střídání během 90 minut. Proč nejsou povolena čtyři střídání za 120 minut, čili čtvrté střídání v prodloužení. Častokrát se stane, že mužstvo musí hrát v oslabení kvůli zranění o deseti hráčích. Tentokrát se přenesla tato nevýhoda na dalších 30 minut do prodloužení. Souhra těchto okolností nakonec vedla k tomu, že Kanadanky hrály „pouze“ o bronz s Francií. Tentokrát však vyhrály díky brance Diany Mathesonové z 92. minuty 1:0 a nakonec si medaile přece jen přivezly. Bronzové medaile, které měly cenu zlata a autorka tří semifinálových branek Christine Sinclairová nesla při závěrečném ceremoniálu kanadskou vlajku. Kdoví, jestli kdyby Kanadanky postoupily do finále a prohrály s Japonkami (jako na začátku turnaje 1:2), jestli by byly tak slavné.

Příběh druhý: s čestným koncem, ale bez bronzové medaile

Usain Bolt ve štafetě 4x100 metrů probíhá cílem v novém světovém rekordu a v čase 36:84, druží jsou Američané. V tu chvíli nevěnuje téměř nikdo pozornost třetímu místu a na světelné tabuli se objeví jasně Canada. Všechny tři vítězné týmy oslavují a najednou se objeví v tváři běžců zděšení. Kanada je diskvalifikovaná. Patriotická BBC, narozdíl od diskvalifikace britské štafety den před tím, neposkytuje zprvu opakovaný záznam a když se objeví, je jasné, že kanadské předávky jsou v pořádku. Reportéři se dotazují zděšených běžců, ale ti rovněž nevědí až do okamžiku než se reportér zeptal závodníka na třetím úseku Jared Connaughtona. Ten vysvětlil: „Ano byla to moje chyba. Když jsem se podíval na obrazovku viděl jsem, že jsem šlápl na čáru, což je neodpustitelné. Jsem smutný kvůli ostatním běžcům v našem týmu. A je smutné, že se to stalo právě tímto způsobem.“ Zbytečné byly protesty kanadské delegace, že tímto nevědomým přestupkem nikoho nepoškodil ani nezískal pro tým nějakou výhodu.

V době, kdy nejen ve sportu, účel světi prostředky, kdy doping pronikl do sportu, kdy se zřídka kdy stane, že hráč přízná tečovaný míč, kdy se neustále zdokonaluje technika, aby přistihla podvádějící hráče a závodníky. V této době je čestné přiznání k neúmyslné chybě snad jedním z nejsvětějších momentem olympiády a přesto se nabízí otázka, nešlo by i zde zařadit něco jako žlutou kartu a pokud by se pouze jednou závodník dotkl čáry byl by napomenut, pokud podruhé štafeta by dostala červenou kartu a byla diskvalifikována. Jestliže by však bránil jinému běžci pak by následovala diskvalifikace okamžitě. Vždyť proti přestupku kanadského závodníka ani v pořadí čtvrtí závodníci Trinidadu a Tobago neprotestovali a spíše jakoby se Kanadčanům omlouvali za to, že jim sebrali medaili. Bohužel neexistuje záznam, jestli míč ve finále MS v roce 1966 přešel čáru nebo ne. Ale bohužel existuje záznam, že Jared Connaughton na čáru šlápl. Obojí se stalo v Londýně. Mezi oběma událostmi uběhlo 46 let. Obě čáry měří asi osm centimetrů a pravidla se někdy používají striktně a jindy jen zřídka.

Aleš Březina

Zpravodajství z OH od našeho zpravodaje Jaroslava Kircchnera na straně 10 a 11.

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správc: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel' a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Bohoslužby v nasledujících měsících: 26. 8., 16.9 a 21. 10. vždy ve 13 hod.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: v září.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: v září.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: v září.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Zakázat nebo nezakázat?

Ve své zprávě v *Satellitu* z 19. července 2012 o nedávné torontské návštěvě delegace senátu ČR v čele s předsedou stálé komise pro krajany žijící v zahraničí, Tomášem Grulichem, vydavatel Aleš Březina komentoval mimo jiné i Grulichovu poznámku o *žádosti o zrušení KSČ, kterou vláda podporuje, ale právně je to neprůchodné: Dovolím si zde komentář, že jsem nepřitelem jakýchkoliv politických zákazů, protože ty mohou fungovat pouze*

dočasně. Spíše mi vadí vytváření nostalgie po starých dobrých časech komunistické seriály a jejich promítání v televizi. S tím celkem souhlasím, ačkoliv ve dvou případech (nacismus a komunismus) s nadlidským sebezapřením. Spíš z důvodů praktických než jiných.

Pochopil jsem teprve nedávno (po přečtení několika stránek *Zrychleného tepu dějin*, fascinujícího záznamu jednání Václava Havla s tehdejšími komunistickým

ministrským předsedou Ladislavem Adamcem (jednání se, vedle Havla, zúčastnili Petr Pitthart, Jiří Křížan a autor knihy, Vladimír Hanzel), jak naivní byly naše představy o 'pádu' komunismu v ČSR. Havel se v jednání - schůze se konala 5. prosince 1989, tedy již po pádu komunismu v celé Evropě (s výjimkou Rumunska) - a poté co na Národní třídě byli komunistickou policií zmláceni protikomunističtí studenti - snažil Adamce přesvědčit, aby překonstruoval vládu a zůstal jejím předsedou: "My jsme se domnívali, že vládu budete překonstruovat vy..." a když Adamec rezolutně odmítl, nabídl mu prezidentství: "...já mám pocit, že řešení s tím, že vy byste byl prezidentem a Sacher předsedou vlády..." Jak jsme mohli očekávat zákaz komunistické strany?

A jak bychom mohli očekávat (leđa vírou v justiční zázraky) zrušení komunistické strany dnes, kdy většina kandidátů na prezidentský úřad v nastávajících volbách byla přechodně jejími členy?

Bylo by nespravedlivé nevzít v úvahu dva faktory:

1. komunismus v prosinci 1989 ztratil něco z brutálního primitivismu komunismu konce čtyřicátých a začátkem padesátých let (jak ho znala většina poúnorových uprchlíků).

2. Veliká část národa vstoupila - ať už z jakýchkoliv důvodů - do komunistické strany. Oba faktory političtí vůdci museli vzít v úvahu. Ale ani jeden z nich se mi nejeví jako přesvědčivý mravní argument proti zákazu komunistické strany. Daleko přesvědčivější argument pro její zákaz nabídl senátor Grulich. Na otázku v čem vidí hlavní problém českého politického života, odpověděl, že nemáme na co navazovat - komunistický režim přerhal všechny spoje s minulostí, zničil střední vrstvu, která se musí znovu vytvářet.

A smím-li dodat: likvidoval vesnici a (na rozdíl od kapitalistického komunismu čínského - chudák Marx) smrtelně oslabil životaschopnost čs. průmyslu a co je jeho největší zločin, přivodil smrt (na popravištích, v Jáchymově a jinde) stovek nejceněnějších lidí a desetitisíce jich vyštval ze země...

Josef Čermák

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

www.spravy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.12.satellite1-416.com

www.12.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.zpravy.ca

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny**

16. 8. 2012 v 19:00

Příští číslo vyjde:

6. 9. 2012

Uzávěrka: 1. 9. 2012

Kalendář
www.kalendar.zpravy.ca

23.8. (čt) 19:00
Black Ribbon Day 2012
Dormition of the Mother of God
3625 Cawthra Rd., Mississauga

8.9. (so) 16:30
Zahájení sezóny 2012/2013
Osada kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave.

22.9. (so) 9:30
Letecký den v Edenville

22.9. (so) 18:00
Galavečer
Benefice pro Slovenský svet
7065 Islington Ave, Woodbridge

23.9. (ne) 10:30
Svatováclavské posvícení s obědem
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

27.9. (čt) 14:30
Vzpomínka na Josefa Škvoreckého
Hart House
University of Toronto

29.9. (so) 19:00
Vinobraní s taneční zábavou
496 Gladstone Ave.

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA
INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN CHAMBER
OF COMMERCE AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

SLOVAK CANADIAN SOCIETY OF MILAN RASTISLAV STEFANIK
Under the Auspice of the Ambassador of the Slovak Republic Mr. Milan Kollar
& the Consul of the Slovak Republic Mr. Michael Martinec

Invites you for a Night to Remember

GALA
DINNER & DANCE
IN SUPPORT OF SLOVAK TELEVISION - SLOVENSKY SVET

Saturday
22nd September 2012

Cocktails 6:00p.m. Dinner 7:00p.m.
Open Bar
Silent Auction
Music Miro Letko

Famee Furlane Banquet Centre
7065 Islington Avenue
(at Steeles Ave.W)
Woodbridge, Ontario

Tickets \$90.00 per person
Donations Welcome

Move information: www.slovenskysvet.com SEMI-FORMAL ATTIRE, BLACK TIE OPTIONAL

PETER STASAK
&
SILVIA KLIMENTOVA
PETER KLIMENT
PAVOL STASAK

RSVP Blanka Martinec-Hanecak 416 504 3800 Jan Kosiba 905 812 5503
Katka Homolova slovenskysvet@gmail.com Helena Svihran 416 744 4094

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate
of the Czech Republic**
Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

**Honorary consulates
of the Slovak Republic**
Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkcraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

SVATOVÁCLAVSKÉ OSLAVY V TORONTU

NEDELE 23. ZÁŘÍ 2012

**Svatováclavské
posvícení**

Všichni jste srdečně
zváni na oslavy sv.
Václava - patrona
našeho kostela.
Hlavní oslava se
uskuteční v neděli
23. září 2012.
Slavnou mši svatou
v 10.30 hod. bude
sloužit otec biskup
Mons. ThDr. Petr

Esterka spolu s dalšími kněžími, kteří se
po oslavách zúčastní konference českých
misionářů.

SLAVNOSTNÍ OBĚD

Cena je \$ 20.00 pro dospělé a \$10.00 pro děti.

SOBOTA 29. ZÁŘÍ 2012

OD 19. HODIN
**VINOBRANÍ
&
TANEČNÍ ZÁBAVA**

Mše svatá v 18.00 hod.

K tanci i poslechu hraje

**Soundscape Music
Miro Letko a jeho přátelé**

Vstupné \$20.00

Možnost zakoupení večere

Lístky na oběd a vstupenky na zábavu: paní Dana - 416-538-2468

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	4,84 CDN \$
1 CDN \$	20,63 Kč
1 EUR	1,22 CDN \$
1 CND \$	0,82 EURO
1 US \$	0,99 CDN \$
1 CND \$	1,01 US \$

Universal Currency Converter - 11. 8. 2012

1 CDN \$	20,52 Kč
1 EURO	25,06 Kč
1 US \$	20,39 Kč
ČNB - 10. 8. 2012	

Leopoldina - Elizabeth - Erna

To, co se pokusím popsat se mi zdá dost zajímavé na to, abych se s tím povídáním podělila i s dalšími. A nejde jen o tři hezká ženská jména!

Snad všichni v Čechách vždy věděli, že se na Kladně vyrábí v Poldině hutí ocel. Zakladatelem jmenované hutí byl Karl Wittgenstein, který patřil k nejvlivnějším podnikatelům v oboru těžkého průmyslu Rakousko-Uherské monarchie v poslední třetině 19. století. Život Karl Wittgensteina, později nazývaného „ocelovým králem“ byl jak výjimečný, tak dramatický, tak dokonale vložený do tehdejší současnosti i budoucnosti. A byla zde ještě jedna zajímavost, poněkud odtažitá od výroby oceli, technologií a dalších technických věcí, byla to jeho kulturnost, nevšední a profesionální zájem o umění a štědré mecenášství. Finance Karla Wittgensteina dosahovaly astronomických čísel. Nikdy se nikomu nepodařilo zjistit, pod jakým klíčem obrovské částky ze svých příjmů rozdával do umění. Přesto snad nebyl nikdo z umělců, kdo by jeho štědrost nepoznal.

Každopádně jeho nejslavnější podnikatelskou aktivitou a také zřejmě obchodně nejzdařilejší bylo založení moderní hutě v Kladně. Kladno přeměnil v jednu z nejvýznamnějších průmyslových lokalit. Založení hutí na speciální oceli v roce 1889 byl technicky, technologicky a ekonomicky jednoznačně počinem zdařilým, s novou hutí přišla do Kladna obrovská éra modernizace a racionalizace.

A jsme u prvního jména. **Leopoldina Kalmusová** narozená 4. 3. 1850 v Dubí u Teplic (tehdy ještě Eichwaldu) v poměrně bohaté měšťanské rodině, která ji zajistila jak znamenitou společenskou výchovu, tak vzdělání. Společný obdiv k umění se stal asi jejich vzájemnou seznamovací náhodou. V roce 1874 se pohledná hnědovláska s poněkud naivním pohledem krásných očí, Poldinka - jak ji doma říkali - stává paní Wittgensteinovou. To ještě netuší, že její muž za patnáct roků založí na Kladně novou huť pro

výrobu kvalitních nástrojových ocelí a že huť pojmenuje po ní, domácím oslovením POLDI. Dnes bychom řekli, že to byl základ loga, pro tehdejší dobu se lépe hodí slovo emblém, z kterého na nás hledí profil paní Poldi s vlasy stočenými do jakéhosi drdolu ozdobené maličkou pěticípou hvězdičkou. Hvězdička se později stala symbolem vývozu poldovské oceli do pěti světadílů. Tahle grafická ochranná známka „paní Poldi“ byla patentována v roce 1893 a patří mezi nejstarší známky u nás. Z manželství se narodilo celkem devět dětí, ani jedno z nich však nesplnilo sen svého otce a žádné nepokračovalo v jeho podnikatelské cestě. Každopádně nelze se nezmínit o nejmladším ze synů, Ludwigu Wittgensteinovi, který se stal uznávaným a jedním z nejvýznamnějších filozofů 20. století.

Jméno druhé: **Elizabeth Coyensová**, původem Američanka se prý v roce 1912 plavila na zaoceánské lodi společně s panem továrníkem, českého původu Jindřichem Waldesem. Každopádně uvedená slečna si prý jaksi rozpustila a zřejmě jen z legrace přiložila ke svému levému oku velký vzorek, tehdy výrobní Waldesovy novinky, spínacího knoflíku, neboli patentky a nápad vytvořit obraz byl na světě. Hnědovláska s patentkou v oku, zvětšil olejem na plátně malíř František Kupka, jeden z nejlepších přátel Jindřicha Waldese. Po Kupkovi se připojil další umělecký přítel, malíř Vojtěch Preissig, který svým profesionálním grafickým pojetím vytvořil zajímavé logo. Obchodník Waldes nazval stiskací kovový knoflík Koh-i-noor podle největšího diamantu na světě o váze 186 karátů.

Název byl znamenitým obchodním tahem, stejně tak jako již zmíněné logo označené „Miss KIN“ Obraz Elizabeth

Coyensové s patentkou v oku zatím nikde v galeriích není k vidění, výjimkou snad byla výstava obrazů v Lidicích asi před dvěma roky - třeba se i toto změnil a my si slečnu Elizabeth budeme moci na Kupkově plátně prohlédnout. Slyšela jsem, že se o takové možnosti jedná.

A je asi na místě zmínit se o Jindřichu Waldesovi, neboť tato osobnost k tomu přímo vybízí. Narodil se 1876 v jižních Čechách, kde měl jeho otec hospodu a maličký obchod s galanterií. Jindřich začal svou odbornou kariéru u pražské firmy Eduard Lokesch kde se vyráběly módní manžetové knoflíky. Brzy byl vyslán jako obchodní zástupce do dalších evropských zemí a Afriky, především pro své jazykové znalosti. V roce 1902 společně s

mechanikem Hynkem Pucem zakládá vlastní výrobu Waldes a Hynek Puc. Zde oba zažívají převrat způsobený vynálezem Puce, tzv. zakladačky neboli zařízení na zakládání pružin do stiskacích knoflíků. Dosavadní zakládání se provádělo výhradně ručně pomocí pinzety. Přístroj dokáže nahradit až deset dělníků. V roce 1907 už Waldes buduje v Praze - Vršovicích novou moderní továrnu s třísta zaměstnanci největší tohoto druhu v celé Rakousko-Uherské monarchii. Za dalších třicet roků je to již obrovský koncern s pobočkami ve Varšavě, Drážďanech, Paříži, Vídní, Barceloně, New Yorku. Vše přerušují nacisté, jednak přejmenovávají Waldesku na Koh-i-noor a Jindřicha Waldese v roce 1939 pro jeho židovský původ odsunují do koncentračních táborů v Dachau a Buchenwaldu z kterých ho vykupuje po dvou letech jeho rodina, která před nacisty stačila emigrovat do Spojených států. Pro Jindřicha Waldese byla emigrace vlastenecky zcela nepřijatelná a tak ji sám neprovedl. V roce 1941 za ne zcela vyjasněných okolností umírá v Havaně - dnes existují dohady, že se na jeho smrti podílel pobyt v táborech, které mu zcela podlomily zdraví.

Také Jindřich Waldes patřil mezi obdivovatele umění a mecenáše. V roce 1918 otevřel vlastní muzeum, kam přenesl své obrovské sběratelské záliby knoflíků, spon a dalších galanterních zajímavostí. Tahle vršovická úžasná zajímavost fungovala až do roku 1947. Byl i zaníceným sběratelem obrazů, nejvíce asi obrazů Františka Kupky. A to je snad v kostičce vše a já budu mít klid, že jsem těch pár informací o Jindřichu Waldesovi, „knoflíkovém králi“ jak se mu přezdívalo, poslala dál.

A jsem u jména třetího. **Erna Muchow** byla mladičká přítelkyně velmi slavného berlínského malíře, ilustrátora a karikaturisty Kurta Heiligenstaedta. Jeho nejslavnějším

dílem je bezesporu firemní plakát, který vytvořil v roce 1922 na objednávku firmy Henkel. V této době už uvedená chemická firma měla za sebou patnáct roků odzkoušenou revoluční změnu ve svém výzkumu a vývoji a tou byla nová směs určená pro praní, směs složená z křemičitanu sodného a perbonátu sodného. Prací směs, která opravdu jak svým použitím, tak příjemným voňavým zevnějškem udělala naprostý škrv v dosud velice namáhavém procesu praní prádla. Směs dostala jméno PERSIL což představovalo zkratky pro jednotlivé chemické složeniny v ní obsažené.

Kurt Heiligenstaedt pro reklamní vyjádření uvedeného výrobku použil jako model svou tehdy snad teprve osmnáctiletou přítelkyni Ernu Muchow. Zvětšil ji v bílých šatech s mírně rozevřatou sukni, v bílých punčochách a moderních bílých lodičkách, s bílým florentským kloboukem na hlavě. Dokonce se ví, že bílé šaty si modelka pořídila jako šaty konfekční v jakémsi módním obchodu na Alexander Platz v Berlíně a snad i pod dohledem Kurta Heiligenstaedta. Pravá ruka modelky v bílé rukavičce si mírně přidržuje široký klobouk, levá zdvižená drží krabici s balením zázračného pracího prášku.

Provedení reklamy z roku 1922 mělo příjemné zelené pozadí. Každopádně kombinace barev bílé a zelené dobře navozovala dojem dokonalé a zářící čistoty. Reklama se stala nejen velmi oblíbenou a známou v celém Německu, ale stala se i určitou stálíci v celém dalším výrobovém vývoji firmy Henkel. A tak se výraz modelky jen upravoval s běžícími roky a celkovou módou, která v té či oné době

panovala. Z reklamy se tak někdy dívala modelka křehká, jindy trochu robustní, buď blondýna či bruneta s vlasy dlouhými anebo moderním mikádem. V roce 1925 je zvětšena se dvěma dětmi, dvojčaty, důsledně oblečenými do bílého. Reklama s popisovanou modelkou je stále slavná, v Německu ji všichni znají pod výrazem „Bílá dáma“. Pravé jméno modelky se už však dávno propadlo do neznáma. A já si myslím, že by bylo škoda, aby tak krásnou ženu odvál čas zapomenutí.

První dvě povídání o ženách se jmény Leopoldina a Elizabeth dýchají českou historií a naší dávnou podnikatelskou úspěšností, jméno třetí má větší opodstatnění v sousedním Německu, přesto jsem všechna tři vyprávění spojila. Zdůvodnila jsem si to tím, že na dokonalých reklamách se od nepaměti podílely dokonalé a pohledné ženy a bylo mi opravdu zcela lhostejné, zda jedna byla Češka mluvící německy kdesi v Dubí, druhá Američanka a třetí se procházela po Berlíně. Ta třetí dokonce brzy po naší sametové revoluci byla několik roků zvětšena ve svých bílých mírně rozevřatých šatech na jednom ze štítových stěn domů na rohu Václavského náměstí a Příkopů a byla tam nádherná.

Jana Fafejťová - Praha

Letní odpoledne u Georgian Bay

Kanada si rozhodně nemůže naříkat, že se k ní příroda zachovala macešsky. Má asi čtvrtinu světové zásoby sladké vody. Poněvadž je rozsahem druhou největší zemí na světě, může si dovolit věnovat rozsáhlé plochy parkům. A tak si vytvořila, na celkové ploše větší než celé Německo, systém 42 národních parků (Pacific Rim National Park Reserve, The Mountains of Banff Park...), které mají zachovat význačné rysy každé z jejich 39 přírodních oblastí. Tento systém, k němuž patří čtyři mořské pobřežní oblasti, se rozlohou skoro rovná celému Německu.

Jedním z těch 42 národních parků je Georgian Bay Islands National Park. Georgian Bay je záliv Hurónského jezera, dlouhý 220 km a široký 100 km, a roztahuje se na 15 000 čtverečních km. Ve vodách zálivu uvažuje o věčnosti desetitisíce ostrovů. Největší z nich při severní straně zálivu, Manitoulin Island, je největším ostrovem na světě v sladkovodním jezeru. Většina těch ostrovů je značně menší - v jedné jediné oblasti, když si s tím budete ochotni dát práci, jich napočítáte přes třicet tisíc - tak se také ta oblast jmenuje *Thirty Thousand Islands*; v létě jí z Penetangu a z Midlandu projíždějí lodě s tisíci turistů. Ty vody a pobřeží byly po tisíciletí domovem indiánským kmenům. První Evropan, který tuto oblast prozkoumal a zmapoval

(1615-1616 - jen několik málo let před Bílou horou), byl Samuel de Champlain, který Georgian Bay nazýval *Le Mer douce (Klidné Moře)*. Pokřtil ji (podle krále George IV.) poručík britského válečného námořnictva Henry Wolsey Bayfield.

Nejmarkantnějšími poznávacími znaky oblasti Georgian Bay (hlavně Algonquin parku) jsou větrem ošlehané bílé borovice a rezavá žulová základna, kterou odcházející ledovce odkryly koncem poslední doby ledové před 11 000 roky. Do těch vod a ostrovů, té rezavé žuly a těch bílých větrem ošlehaných borovic, se zvláště zamilovala skupina kanadských malířů, zvaná *Group of Seven*. Tělo prvního z nich, Toma Thomsona, jehož příbytek dramaturgizuje galerii pár kilometrů na sever od Toronta, bylo vyloveno z jezera *Canoe* v Algonquin parku v r. 1917. Dalšími členy této skupiny byli Franklin Carmichael, A. J. Casson, Arthur Lismer, Lawrence Harris, A. Y. Jackson, F.H. Varley a jaksi se k nim přifařila vancouverská malířka Emily Carr. (Do Algonquin Parku se zamilovala celá řada našich krajanů, mezi nimi Sokolové Jarmila Bečková, rodiny Dity a Charley Hykla a Jany a Luboše Fryntových a také bývalého gen. konzula ČR v Torontu, Richarda Krpače).

Kolem Georgian Bay vyrostla řada výletních středisek, jako Collingwood,

Port Severn, Tobermory, Penetang, Wassaga Beach, Scenic Caves, Tyrolean Village Resorts, Midland, Blue Mountain Resort. Největší a nejúspěšnější z nich je bezpochyby Blue Mountain Resort, založený slovenským uprchlíkem Jožo Weidrem. Jožo před druhou světovou válkou vlastnil v Malé Fatře mezinárodně známou chatu zvanou Pod Rozsutcem. Chata se za války stala partyzánským útlukem a v roce 1944 byla nacisty rozmetána. Jožo a jeho česká žena Helen - rodačka z Nymburku - přišli do Kanady v květnu 1939 a v r. 1941 Jožo založil Blue Mountain Resorts (v r. 1948 Helen a Jožo založili Blue Mountain Pottery) a dočkal se - před svou smrtí v automobilovém neštěstí - prvních výrazných úspěchů. Po jeho smrti Helen napsala *The Mountain Ballad*, věnovanou jejímu manželu "který náležel horám, narodil se a žil mezi nimi celý svůj pozemský život, a svým popelem navždy."

Cestou z Toronta na Georgian Bay - na poloviční cestě mezi Barrie a Collingwoodem - narazíte na skvělý důkaz českého podnikatelského genia, Edensvalský Aerodrome Milana Kroupy, kde se původně měli 11. srpna, ale pro špatné počasí až 22. září 2012 se sjedou či slétnou, na pokud vím největším festivalu toho druhu v Kanadě, letadla (bude tam i letadlo, které bombardovalo Tokio) a historická auta (bude jich tam na dvě stě) a tisíce lidí z celého kraje.

Díváte-li se s Blue Mountain přes jezero, uvidíte na druhé straně malé výletní místo, Palm Beach, v jehož okolí má chaty řada krajanů, mezi nimi i členky torontského Nového divadla, Jana Fabiánová a Dáša Hübschmanová. Pár kilometrů podél pobřeží směrem na západ narazíte na mělkou kruhovitou plochu vody, vypadající jako rozsáhlé přírodní koupaliště, oddělené od jezera na několika místech přerušenu hradbou kamenů. Celou tu plochu snadno přejdete. Uprostřed prostranství před koupalištěm stojí vzpřímená hrdá bříza. Trávil jsem tu nejedno letní odpoledne. A dokonce jsem tu spáchal básničku.

Josef Čermák

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Žádost o pomoc při nalezení osob českého původu v Kanadě

Obracíme se na krajskou veřejnost s prosbou o pomoc při nalezení osob českého původu v Kanadě pro neuzavřená pozemková a dědická řízení, vedená na území ČR. Hledáme:

Pana **Jaroslava ZAFOUKA**, syna Jana Zafouka, soukromého zemědělce, který byl nuceně vystěhován v padesátých letech minulého století. Rodina Zafoukových (manželé Jan a Dobromila, dcera Jana a syn Jaroslav) bydlela ještě před cca 15 lety v St. Laurent, QC. Potřebovali bychom kontaktní adresu pana Jaroslava, telefon, popř. kontakty na jiné členy rodiny (např. děti pana Jaroslava).

Paní **Irene REJMAN**, provd. Semencová, rozená Jiřina Wágnerová, která žila před svým odchodem do Kanady v r. 1982 na Mladoboleslavsku. Manželé Semencovi bydleli ve Vancouveru, po rozvodu se pak pí. Rejman přestěhovala do Chilliwacku, BC. Současné bydliště ani kontakty nejsou známy.

Příbuzné paní **Věry Edenové - Hermannové**, rozené Glaserové. John Jan EDEN zemřel 14.9.2009 v Oakville, ON. Paní Věra zemřela v Kanadě cca před rokem. Manželé Edenovi měli syna Williama EDEN a dcery Sandru a Lindu, provdanou LITVACK. William EDEN se oženil s Glorií a mají děti Anthonyho, Remy a Elyse, před cca 4 lety bydleli ve Vancouveru, BC. Dcera Linda byla provdána za Bruce LITVACKa, děti se jmenují Emily a Tara, před cca 4 lety bydleli v Montrealu, QC. Pokud byste věděli alespoň o jednom členu rodiny, prosíme poskytněte nám kontakt (telefon, adresa, e-mail).

Za spolupráci děkujeme.

Mgr. **Ivana Krahulcová**, konzulka, Zastupitelský úřad České republiky v Ottawě (613) 562-3875 x 22

consular.ottawa@embassy.mzv.cz

Koupím český či anglický kufříkový psací stroj!

Oplátkou spravím vaše jízdní kolo, kapající kohoutek, položím kachličky, opravím radio, gramofon.

Volejte Dana: 416/604-5829. Nabídky písemně do redakce novin.

2013-9/15

Prodám pěkný družstevní ateliér vhodný k bydlení

Centrum Prahy na rozhraní Vinohrad a Žižkova, 50 m od nám. Jiřího z Poděbrad (metro A). Měsíční poplatky 1410 Kč bez poplatků za elektřinu. Cena k jednání, fotky a podrobnosti viz uvedené odkazy:

<http://www.dumrealit.cz/detail/274334-prodej-atelieru-11-v-dv-35-6-m2-blodkova-ul-praha-3-zizkov>

<http://www.dumrealit.cz/detail/274075-prodej-atelieru-36-m2-dv-blodkova-praha-3>

V případě zájmu prosím kontaktujte majitele:

Jan Hrabina

(011-420) 775 285 709

hombre@hombre.cz

případně přímo realitní kancelář.

NANNY / BABYSITTER

Dear Family,

I came to Canada on a student exchange program. I have two master's degrees in Adapted physical education - special pedagogy, physical activities for children with disabilities, psychology. I have a lot of experience working with children especially children with disabilities.

I am comfortable with many aspects of child care which include, pick up and drop offs, meal and snack prep, homework help, creating age appropriate games/activities, and many more! I also would be open to light housework such as laundry, dishes, and cleaning.

CELL: 647-448-7125
EMAIL: PETRA.NOVAKOVA00@GMAIL.COM

SOKOL TORONTO

Vás srdečně zve na

ZAHÁJENÍ SEZONY 2012/2013 S VEČERÍ A ZÁPISEM

Den: sobota 8. září 2012
 Čas: 16:30 hod.
 Místo: Kostel Sv. Václava
 496 Gladstone Avenue, Toronto
 Vstupné (s večeří): Dospělí \$10.00
 Děti 6.00
 Moučník, káva a limonáda

PROGRAM

Důležité informace a program sezóny 2012/2013, informace o sletě ASO v Milwaukee Wisconsin 25. – 30. června 2013, zápisné děti, volejbalistů

PŘIHLAŠTE SE CO NEJDŘÍVE U SESTRY HANY JURÁSKOVÉ
 EMAIL: hana.jurasek@yahoo.ca Tel: (905) 838-5269

Letní tábor Hostýn

Letos slavíme 58. výročí založení tábora Hostýn který se nachází 80 km na sever od Montrealu. Dětský tábor zpravidla začíná první neděli v červenci a trvá 3 týdny. Pak se tábor pronajímá pro rodinné rekreace. Letošní dětský tábor probíhal od 1. do 21. července. Již po desáté ho vedl RNDr. Josef Maxant.

Tábor se rozkládá ve dvou sekcích na rozloze 10,5 ha (26 akrů). Jedna sekce je pro děvčata a druhá pro chlapce. K táboru patří pláž na jezeru Lafond. V každé sekci je jedenáct chatiček a v každé chatičce je místo pro tři děti. Kapacita tábora je tedy 66 dětí. V důsledku dobré pověsti tábora letošní počet dětí stoupl na 51. Očekáváme, že příští rok bude tábor zaplněn blízko své plné kapacity. Z toho důvodu doporučujeme všem rodičům, aby své děti přihlásili již

začátkem března 2013, pokud chtějí mít zajištěno jejich místo. Děti, které se přihlásí na celé 3 týdny budou mít přednost. Zároveň zvyšujeme horní věkovou hranici pro účastníky tábora na 16 let.

Vloni jsme zrenovovali chatičky v táboře za 26 000 dolarů. Děkujeme Ministerstvu zahraničních věcí České republiky za dar na tyto práce v hodnotě 4500 \$. Zrenovované chatičky se všem líbí.

O děti se letos staralo deset vedoucích a pomocných vedoucích. Protože ne všechny děti se účastnily celé tři týdny, každý týden bylo přítomno jen asi 40 dětí: Proto připadal jeden vedoucí zhruba na čtyři děti, což je asi dvakrát až třikrát tolik, než kolik se všeobecně doporučuje. Po této stránce tedy byla péče vynikající. Hlavního vedoucího u chlapců přijel dělat profesor Jirka Raška z lokality Inuvik, N.T., a u děvčat univerzitní studentka z Ostravy, Silvie Mezírková. Výborná česká a kanadská jídla připravovala šéfkuchařka Milada Loužecká spolu s obětavou Zuzanou Borovjakovou. O údržbu a opravy během tábora se staral zdarma president Asociace Hostýn, Zdeněk Nosek.

Program pro děti byl bohatý a intenzivní. Děti hrály fotbal, volejbal a různé hry v lesním prostředí i na hřišti. Vzhledem k tomu, že letošní léto bylo teplé, děti využívaly naši pláž na překrásném jezeře Lafond takřka denně, a to jak ke plavání, tak k různým vodním hrám, kanoistice i rybaření. Děti podnikly i tradiční výlet k vodopádům, kde se koupaly v mělké vodě a ukryvaly se před sluncem v romantickém lesíku porostlém vysokým kapradím. Velký úspěch měly i tance v našich klubovnách.

Letošní tábor se opět obešel bez nehod. Tábor se nachází v bezpečném prostředí. Jediné nebezpečí, na které se musí dávat pozor je, že během několika posledních let se kolem tábora objevuje sedm lišek v zástupu, které každého, koho uvidějí, roztrhají na kusy a sežerou. Jestli nevěříte, zeptejte se dětí! Jedinou možnou záchranou je okamžitě vylézt na strom a to do výšky minimálně 2 m, protože bylo pozorováno, že lišky vyskočí až tak vysoko. Osmou lišku jsme zastřelili a používá se na maskarní tance. Časté táborové ohně zvýrazňovaly trampský a přírodní charakter tábora. Občasné rachejtla a dělobuchy vytvářely veselou atmosféru. Faktem je, že kdo jednou zavítá do tábora Hostýn, musí se tam vracet znovu a znovu. Zkuste si to! Těšíme se se na vaše děti v příštím roce.

Josef Maxant

A NATIONAL DAY OF REMEMBRANCE FOR THE VICTIMS OF COMMUNISM AND NAZI TYRANNY IN EUROPE

BLACK RIBBON DAY 2012

AUGUST 23RD, 2012

In November 2009, a resolution declaring Black Ribbon Day, August 23, an annual day of remembrance for the victims of Communism and Nazism in Europe was unanimously passed Canada's Parliament.

The Central and Eastern European Council of Canada, representing nearly 4 million Canadians of European heritage, have announced plans to commemorate National Black Ribbon Day on August 23rd, 2012 in cities across Canada.

**Dormition of the Mother of God
(St. Mary's)
3625 Cawthra Road,
Mississauga**

**Commemoration begins at
7:00pm**

Ječmínek

21. srpen 1968 - ten den začal velice divně, ráno nás doma neprobudil jako obvykle transistorák s ranní rozsvíčkou, ale neustále opakovaná znělka čs. rozhlasu a po té rachocení ruského tanku přes náměstí v Litovli, rovnou před naším barákem. Rychle jsme se s manželkou vydali ven, poznat co se děje. Od známých jsme se dověděli, že nás již od půlnoci obsazují Rusáci s velkým počtem vojska, tanků a letadel. Rozhlas varoval občany, že jsme obsazováni z důvodu kontrarevoluce, vyvolané m.j. propuštěnými politickými vězni, které je podle Rusů nutno poslat zpátky za mříže, případně i do Ruska. Tak na to jsem už, s mým podmíněným zbytkovým trestem sedm roků, nechtěl čekat. Můj první nápad byl, rychle se nějak dostat ven za hranice, ale Maruš rezolutně prohlásila, že už sama nebude a že půjdeme všichni, celá rodina.

Nebylo snadné se rychle rozhodnout, protože jsme neměli pasy, ale nakonec nám to rozhodnutí usnadnil litovelský kulturní pracovník, kterého jsme potkali na ulici, rovnou před domem: „Dáváme dohromady vysílání rozhlasu a potřebujeme Tě!“ Moc jsem se nerozmýšlel a zamířil rovnou do místního studia rozhlasu po drátě. Tam jsem se od ostatních dověděl, že studium je už napojeno na silné rozhlasové vysílače na Července a že můžeme začít vysílat.

Bylo potřeba sehnat co nejrychleji všechny nejnovější události, začít s nahráváním na magnetofony a následně vysílat. Ujal jsem se organizace a zahájili jsme vysílání. Někdo dal návrh, abychom se hlásili jako „Svobodný vysílač Ječmínek“ a při tom zůstalo. Za krátko přijel ředitel Tesly a nabídnul se, že zajistí stravování a postele pro nepřetržitě vysílání a také ostrahu místními členy SNB. Ty jsme poslali na křižovatku olomoucké silnice, aby nás včas varovali před příjezdem ruským zaměřovačem, abychom mohli dočasně vysílání přerušit. Všechno najednou začalo fungovat jako hodinky. Podrobnější popis celé naší činnosti se později objevil ve vyšetřovacích protokolech kpt. Úlehlý z ostravské STB a v soudním protokolu.

Celé to Ječmínkovo vysílání trvalo ale jenom sedm dní, tedy než se vrátila československá vládní delegace z Moskvy, kam byla agenti KGB hned v prvních dnech unesena a než soudruh Dubček s pláčem konstatoval, že to je konec celého Pražského Jara. Všichni jsme pochopili, že budeme zase „se Sovětským svazem na

věčné časy“ a těm co se to nebude líbit, že nezbyvá než rychle zmizet dokud je čas. Vysílání jsme zabalili a já jsem začal přemýšlet, jak se dostat z té šlamastiky než bude pozdě. Doufal jsem, že se najde nějaká cesta ven za hranice, ať už legální nebo nelegální.

Musím ještě vysvětlit, že když nastalo to „Pražské jaro“ uvědomil jsem si, že Rusové si nemohou přece dovolit ztratit jejich největšího průmyslového dodavatele jako je Československo a s těmito pochybnostmi jsem se někdy v dubnu 1968 vypravil do Prahy za mými komplici, poradit se co dál. Já i Miloš jsme měli stejné názory, zatím co ostatní, byli toho názoru, že Rusové zase odtáhnou a věci půjdou dál svou cestou.

Dalšího dne jsme se spolu s Milošem pro jistotu vydali na Kanadské vyslanectví, prozkoumat možnost emigrovat do Kanady. Moc jsme tam ale neuspěli, protože já jsem neměl cestovní pas a věděl jsem, že jako osoba v podmíněném trestu ho ani nemůžu dostat.

Nebylo snadné rozhodnout se pro emigraci do cizí země. „Kam pojedeme, kdy se budeme moci svobodně vrátit, uvidíme se ještě kdy se svými blízkými, jak se tam venku uchytíme, jaký jazyk se budeme muset rychle naučit a co naše děti?“ Myšlenky se honily hlavou, ale jedno bylo jisté, že doma zůstat nemůžeme. Byl to nervák pro nás pro všechny s velice nejistým koncem.

Můj spolupracovník Vašek z typové zkušebny se kterým jsem také spolupracoval na Ječmínkovi, mi nabídnul, že zná ženu, která se provdala do Jugoslávie a že bych se mohl na ni jako odvolat s pozváním do Jugoslávie a odtamtud že už se nějak dostaneme do Rakouska. Na cestu do Jugoslávie, jakožto socialistického státu, nebylo totiž zapotřebí cestovního pasu, stačila pouze tzv. *Výjezdní doložka* do občanského průkazu. Chopil jsem se této příležitosti a po dohodě s bráchou jsme se oba dva vypravili na okresní velitelství SNB v Olomouci se žádostí o výjezdní povolení do Jugoslávie „na

vinobraní“ s odvoláním na fingované písemné pozvání, které jsme si vyhotovili. Soudruh SNB, aby si pravdivost věci ověřil, chtěl vidět také obálku dopisu, ale tu jsme „nevěda že bude zapotřebí, spálili“. Soudruh SNB záležitost dále neprovéřoval a doložky do občanky nám vydal, rovněž tak i pro naše manželky s dětmi. Tenkrát ještě nevěděl, co bude dál a tak si zřejmě nechtěl dělat do budoucna nějaké nepříjemnosti.

Nu a to už všechno dostalo konkrétní tvář. Bylo nutno připravit náš byt na opuštění, sbalit věci, a rozloučit se s našimi nejbližšími, snad navždy. Ještě jsem stačil v rychlosti napsat dopis na rozloučenou pro ředitele Tesly se kterým nás oba dva Ječmínek ještě více sblížil, bez ohledu na naši rozdílnou minulost; dal jsem dopis do šuplíku v mém pracovním stole a vysvětlil mému kolegovi Václavovi, že když se do několika dní nevrátím, aby ten dopis jako náhodou našel a dal ho řediteli. V dopise jsem vysvětlil proč se obávám dále čekat a kam máme namířeno, ale to je již jiná kapitola.

Celý ten Ječmínek mi sice přidal k mému zbytkovému trestu další čtyři roky, ale ty jsem tady v Kanadě nějak zanedbal.

Milan Frýbort - Torry Hill, Ontario

Pronajmu dlouhodobě pokoj + kuchyň v bytu 2+1na vsi.

75 km východně od Prahy. Spojení autobusem a vlakem. Klidné prostředí, krásné lesy, zámek, dva obchody, pošta atd. Cena 5000 Kč/měs či méně. Byt zařízen, možnost mít psa či kočku. Volejte Dan 416/604-5829 (nebo písemně do redakce novin).

2012-8/15

Restaurace a bar
The Black Horse
 Černý kůň
 928 Bloor St. West, Toronto
 (Ossington a Bloor)
 otevřeno každý den do půlnoci
 Pěnové pilsenské pivo
PILSNER URQUEL
 Dobrá kuchyně
 Intimní posezení
 Tel.: 416/531-9096

Chcete sledovat a ovládat TV vysílání z pohodlí Vašeho gauče?

Káblovka
 online TV
 The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia ... jednoducho a bez počítača!
 www.kablovka.com

Tempo jak se život žije, ukážou fotografie

Události v našem životě dělíme do dvou škatulí: jednak ty, které jsou události okamžité a snažím se je vyfotit jako je svatba, auto nehoda, narození vnuka či vichřice; a druhá krabice obsahuje ty pomalejší, které se vyvíjejí jaxi z ničeho a později mám vztek, že jsem ten počátek nezachytil na foto; takové jsou jaro, otěhotnění, anebo přátelství.

Do pytle těch druhých - co se vyvíjejí z krtince do kopce - patří Sjezd mých spolužáků-maturantů v dubnu, kterého jsem se nezúčastnil, protože jsem se o tom dozvěděl týden před jeho konáním, ale zavola jsem do kavárny *Metropol*, kde se konal maturitní večírek i Sjezd po

osmačtyřiceti letech, a s některými pokecal. Tím jsem se kvalifikoval, aby mi spolužačka Milena poslala po internetu digitální fotky spolužáků. Fotky jsem si s gustem prohlédl, porovnal parametry stárnutí a uspořádal do svého fotoarchivu.

Týden po sjezdu mne spolužačka Milena skajpem požádala, abych ty sjezdové fotky poslal spolužačce Evě K., kterou neznám či nepamatuji, ale adresu jsem znal a fotky jsem odeslal.

Následující den jsem dostal od Evy poděkování za fotky a otázku kdo jsem, když ji posílám fotky z Ostravy přes Ontario do Ostravy?

Ihned jsem poděkoval za poděkování,

kdo dnes ještě za drobnůstky děkuje?! a upřesnil jsem, že jsem chodil do třídy C, anglické, a ona odpověděla, že chodila do třídy A, německé a optala se, zda nemám nějaké fotky z gymplu, jak jsem tehdy vypadal?

Černobílé fotky z mladosti máme v krabici; napočítal jsem jich 82, skenoval tři a poslal digitálním skajpem. Odpověděla, že si na podobu z chodeb gymnázia na Hladnově vzpomíná, beztak zalhala, a požádala o víc fotek.

Tak se stalo, kvůli spolužačce Evě, že jsem skenoval a převedl do digitálního archivu všechny černobílé fotky před emigraci, tedy do srpna roku 1980.

V uprchlickém lágru v Rakousku jsem moc fotil, rodiče prahli po fotkách v dopisech a fotky byly barevné. Když jsme se usadili v Sudbury a rodiče nepřestávali prahnout po fotkách, začal jsem ukládat fotky do fotoalba. Teď jsem spočítal listy v albu, album má 40 stránek, zpravidla čtyři fotky nalepené na stránku, což dělá 160 fotek v albu a na spodní polici knihovny v obýváku je 35 alb.

Musím napsat, že když si hoši začali vodit domů děvčata, tak mockrát jsem je viděl s hlavami u sebe jak si listují v albech a prohlížejí fotky a baví se tím jak vypadali a rostli.

Za léta 1980 až 2001, když moji rodiče umřeli a víc po fotkách neprahli, kdy Rostík promoval a odešel z domu do svého a Petr byl na univerzitě ve Windsoru, přestal jsem fotky lepit do alb. Spočítal jsem, že počet barevných fotek v těch albech je okolo 5000.

Otázka je nabíledni, kdy ty fotky oskenuju a převedu do digitálního archivu? Nemusím, už je to uděláno. Petr, než se odstěhoval do Edmontonu skenoval všechny alba se slovy, že se s bratrem Rostíkem nebude hádat, kdo si vezme sudá a kdo lichá alba a tak máme rodinnou fotohistorii v digitální formě.

V půli první dekády 21. století si všichni členové naší rodiny, kde se fotilo na film dle receptů George Eastmana z roku 1884 z firmy Kodak, tedy si koupili digitální foťáky a jak každý ví, firma Kodak šla nedávno bankrot.

Etapa klasické fotografie na film a fotky na papír zanikla; ovšem ne kvůli nám, ale kvůli desítkám miliónů uživatelů digitálních fotoaparátů.

Přestal jsem fotit? Naopak, kde jsem udělal snímek, dva, teď udělám snímků deset nebo dvacet, když je to tak snadné a nestojí to ani cent.

Když jsme minulý rok stali v Římě u Kolosea, přijel autokar, vystoupil houf lidí, každý měl foťák, zvuky kamer cvrlikaly jako hejno kanárků; fotografování se stalo vskutku masovou záležitostí a kvalitu fotek si netroufám posuzovat...

Jen mne napadlo porovnat, že za prvních 35 let života mám 92 fotek, za dalších 20 let máme uloženo 5000 a pokud vím, tak syn Petr se ženou Helgou udělali za týden na dovolené v Cancunu tisíc fotek easy, jak se říká, snadno.

Znám pár lidí, kteří vzdorují pokroku a zaklínají se, že fotografování na film má lepší kvalitu; nevěřte tomu ani vteřinu, protože digitální fotka má desetkrát, stokrát větší rozlišovací kvalitu než fotka podle Eastmanova receptů.

A na staré moudrosti, že obrázek je lepší než tisíc slov se dosud nic nezměnilo, i když se zdá, že přibývá lidí, kteří nefotografují ani nepišou - asi nemají co zaznamenat o svém životě, ale to je úplně jiné téma na jiný den.

Rost'a Firla - Sudbury

Ještě k XV.

Všesokolskému sletu

Včera jsem si neuvědomil jednu záležitost, která není příliš radostná vůči Sokolu. Začnu od Adama, jak se říká. V České republice vychází jediný sportovní deník SPORT. Před ale ani po sletu se o něm nezmínili ani pouhou řádečkou. Jiné noviny přinesly alespoň snímky s textem o sletu, ale Sport, který by měl o něm napsat podrobnější informace, se o Sokolu nezmíní, jakoby Sokol ani nebyl tělovýchovnou a dnes i sportovní organizací (vždyť pod Sokolem pracuje mnoho desítek různých sportovní odvětví). Je smutné, že noviny k tomu zavedené, sokolskou činnost bojkotují.

Když jsem tuto skutečnost zaregistroval hned v prvním vydání Sportu po skončení sletu, napsal jsem otevřený dopis redakční radě a o několik dní později přímo šéfredaktorovi. Dosud jsem neobdržel žádnou odpověď. Bohužel.

Napadlo mě, že tato skutečnost by se mohla rozmáznout kriticky v zahraničí.

František Kadlec

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.
poblíž Queen St. W.

Toronto, Ontario M5V 2E2
Tel.: 416/204-9502

E-mail: towncrierpub@atef.ca
www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175

E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.
poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197

E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Michelangelův David byl zapůjčen k vystavování do USA

Po dvou letech se vrací do Itálie...

Sponzorovali ho:

Zápisky od Pacifiku

Následující téma je, dle mého názoru, závažné a proto se o něm zmiňuji znovu. Lze možné něco namítnout proti sdělení, že *referendum* je jednou z nejskvělejších možností ba projevů, které demokracie poskytuje? V podstatě dokonale odpovídá tomu, co pojem demokracie vlastně představuje nebo by měla být.

A přesto v Britské Kolumbii nevládne pan Nečas či jeho snad morálně chabí spolupracovníci, ale demokraticky zvolená vláda, v požadovaném počtu sestávajících z kandidátů, kteří se v předvolební klání prezentují jako velmi zdatní pro svou funkci. Pak tedy jimi zvolená vláda v této BC vyhlásila *referendum* ve věci zda chce lid přijmout novou daň 12 procent ze všeho (zvaná stručně HST) nebo ne a zůstat při dosavadních daních PST a GST s mnoha výjimkami pro daň PST.

Výsledek referenda v přesvědčivém poměru **ne** pro nově zavedenou daň (HST).

Je tomu už značně času, kdy k referendu došlo a my platíme stále a stále a budeme ještě dlouho platit onu v referendu odmítnutou daň až do roku 2013.

A teď mi, vážený čtenáři, porad, koho mám volit v příštích provinčních volbách tedy v Britské Kolumbii?

Volil jsem v Kanadě dosud vždy, od chvíle, kdy jsem na to měl legální právo. Pochybuji, že si stejně tak budu počínat v příštích provinčních volbách.

(Poznámka redakce: V ČR budou mít bez referenda v příštím roce DPH 21 %. V Ontariu je HST 13 %. Neplakal bych proto nad 12 % HST. Příští vláda to rozdělí možná stejně jako to bylo v Ontariu na 5% GST a 8% PST a bude vymalováno.)

Ač tyto poznámky jsou míněny od Pacifiku, následující stať bude z Londýna, dějiště OH 2012. (A tedy asi přesněji od Atlantiku).

Je tomu 64 let, kde na OH v roce 1948 vyhrál Emil Zátopek běh na 10 km. To, že měl tehdy asi lepší státním systémem poskytované tréninkové podmínky oproti soupeřům ze západních zemí, kde tehdy se bral amatérský olympijský status za bernou minci, na rozdíl od sportovců SSSR a jeho satelitů, to sotva cokoli mění na výkonech tohoto asi dosud nejslavnějšího československého sportovce.

Ale, co bylo, to bylo, jak praví postava v podání P. Landovkého ve znamenitém filmu *Černí baroni*. Od roku 1948 leccos se ve světě změnilo. Stejně tak v podobě OH.

Kde tehdy byli policisté a vojáci v počtu mnoha tisíc, nezbytná to v posledních letech součást tohoto vrcholného sportovního zápolení? Kolik sportovců bylo tehdy vyloučeno již před a nebo v průběhu her kvůli dopingovým podvodům? V kolika disciplínách se soutěžilo? A co museli sportovci dokázat... v porovnání třeba dneska s výkony gymnastů a gymnastek?

Nepochybuji o tom, že každý sportovec z těch, kteří se na kolbištích v Londýně ocitli, zaslouží si nejvyšší míru uznání a obdivu. Michael Phelps a jeho kolegové nejenom američtí, atleti, cyklisté a další borci. Ale navzdory tomu obdivu všem, nemohu se ubránit **veleobdivu** gymnastů a gymnastek, bez rozdílu mezi vítězi a těmi, kteří medaile nezískali.

Ač jsem sportovec jen velmi občasný a pouze snaživý, po mnoho let omezený v tom, co bych rád dělal ze všech sil a schopností, myslím, že největší úsilí, talent, píli a vše ostatní, je třeba vynaložit právě těmi, kteří na kruzích, bradlech, kladině a ostatních nářadích včetně plochy pro prostrná udivují svými neuvěřitelnými výkony. Jen si, vážený čtenáři, představ

kladinu tak úzkou jakou je a kousky, které na ní gymnastky předvádějí! Nepřechází vám mráz po zádech? Mně ano. A to platí i o ostatních nářadích. U mne je ten obdiv možná poznamenaný vzpomínkou na tělesnou výchovu praktikovanou pro nás učitelem-gymnastou, kde **výmyk** na hrazdě byl pro mne vrcholným, leč nenáviděným výkonem, neboť jsem byl spíš hráčský typ (tedy kromě licitovaného mariáše lední hokej, fotbal, volejbal a basketbal, později pak tenis).

Škodolibý šotek mi občas našeptával otázku, jak by si asi na tom nářadí počínali ti, kteří o medailích pro ty obdivuhodné gymnasty a gymnastky svým bodováním rozhodují?

Udělat televizní přenos dokonalým je asi velmi těžké. Přesto si ale myslím, že by bylo snadné pro ten či onen televizní kanál OH přenášející předem sdělit, co může na něm v dalších hodinách zajímavější se divák sledovat a nad výkony žasnout. Neboť, což je přirozené, preference posluchače pro jistá zápolení existují.

Pokud jde o moje preference, rád sdělím, že se zájmem sleduji plavání (zajímalo by mě, zda všechny plavkyně bez jediné výjimky nemají ony viditelné znaky ženství a nebo je to nějaký fígl, který používají, aby eliminovaly případný nežádoucí odpor vody působený v bazénu popsím při jejich nádherném díle), atletiku, volejbal, basketbal.

Coby tenista jsem si dnes přivstal a byl svědkem deklasování mého oblíbeného tenisty Federera A. Murreyem. Nemyslím, že tomuto Andymu výrazně k vítězství pomohlo domácí publikum. Byl lepší a to se velmi často stává, že lepší vyhraje. Tedy i ve sportu.

Právě začaly lehkootletické disciplíny a tu mohu opět v ohromení porovnávat moje někdejší dorostenecké snažení s těmito výkony! Bude to jistě i nadále moc zajímavá podívaná. Bylo by příjemné s odstupem času shledat, že žádný atlet svého výkonu nedosáhl jinak než jenom svým talentem, píli, tréninkem a snad i navečer, po vyčerpávající přípravě osvěžil se snad jen sklenkou dobrého vína, žádným steroidem nevylepšenou.

Bez reklam se přenos neobejde. Není mi ale jasné, proč stanice utrácí drahocenný čas kratičkými rozmanitými šoty na úkor skutečného přenosu.

Ne že bych se tím hnusným činem hocha James Holmese do detailů zaobíral, ale vzpomínám si, že krátce po tragédii sděleno, že v nemocnici bylo čtyřleté postřelené dítě. K barbarskému činu došlo údajně 30 minut po půlnoci. Z filmových ukázek onoho promítaného filmu je zřejmé, že jde o množství divočiny a násilí, nic nepřipomínající znamenité filmy let padesátých či šedesátých, ať už evropské nebo hollywoodské produkce.

Co na takovém filmu má dělat po půlnoci čtyřleté dítě? Nevím, zda o tomto se nějaké noviny zmínily. Nebo televize. Spíš o tom jaký další morbidní zázrak si jeden může objednat k promítání. Je mi z toho někdy na zvracení, vážený čtenáři tohoto Satellitu.

Doufám, že vy jste k podobným zprávám otrlejší...

Vladimír Cícha - Vancouver

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

Můžete žít bez umění?

Lament (Detail)

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Olympijské hry - Londýn 2012

Jak vypadala největší sportovní událost, která dosud v dějinách lidstva proběhla?

Od našeho zvláštního zpravodaje

Češi rýžovali v Londýně zlato

V jedné z nejušnějších světových metropolí země, jejíž ekonomika patří k nejvyspělejším na naší planetě a navíc je uznávanou kolébkou sportu, se na přelomu července a srpna bojovalo o nejvyšší sportovní pocty už na jubilejních XXX. olympijských hrách. Ano, v Londýně, kde se už letní olympiády uskutečnily v letech 1908 i 1948.... A staly se největší sportovní událostí, která se až dosud v historii lidstva uskutečnila. Zkrátka při ní nepřišly ani Češi, kteří dobývali medaile, ba rýžovali zlato. Kolekce deseti medailí, z toho čtyř zlatých, tří stříbrných a tří bronzových, představuje pro Českou republiku 19. místo v hodnocení národů. Je to jen o jednu medaili méně než v Atlantě 1996, odkud česká reprezentace přivezla rovněž čtyři zlata a mezi národy byla sedmnáctá. Za dob Československa byla nejbohatší zeň v Mexico City 1968, třináct medailí a z toho sedm zlatých. Tentokrát je však mimořádně lichotivé i to, že medaile z nejcennějšího kovu jsou ve čtyřech různých sportovních odvětvích - atletice, veslování, moderním pětiboji a na horských kolech.

Učitelka školila žákyně

V atletickém sektoru mezi oštěpařkami byla Barbora Špotáková dlouhodobou favoritkou. Zlato vybojovala už před čtyřmi lety v Pekingu a ani letos o její převaze nad ostatními soupeřkami nebylo pochybností. Avšak o tom, že bude tak ohromná ve finále, nesnila ani sama Bára. Nejenže zvítězila způsobem start - cíl. Do soutěže vstoupila jako první, její náčiní se zapíchlo do vzdálenosti 66,90 m a pak už ostatní účastnice bojovaly jen o druhé místo a neměly sebemenší šance. Jako by ten večer učitelka školila své žákyně. Těmi nejučenlivějšími z nich byly na druhém a třetím stupínku Němky Christina

Obergfoliová s Lindou Stahlovou. Špotáková čtvrtým pokusem zaznamenala nejlepší výkon 69,55 m a mezi ní a Obergfoliovou byl nakonec rozdíl téměř čtyři a půl metru, přesně čtyři metry a devětatřicet centimetrů! Ano, čtete dobře.

"Přesto to byl trochu zvláštní závod. Naše finále bylo do programu dne zařazeno až jako poslední a když končilo velká část osmdesátitisícového hlediště už zela prázdnotou. O to víc jsem si však mohla užívat povzbuzování českých fanoušků. A co se týče mých rivalů, zdálo se mně, jako by si některé byly až příliš jisté svými úspěchy a jiné zase přemotivované," tvrdila Špotáková, která na tiskové konferenci zdůraznila: "Za čtyři roky na olympiádě v Riu de Janeiru chci získat třetí zlato a vyrovnat se tak svému trenérovi Honzovi Železnému." Později to přece jen mírnila: "Vím, že je to troufalé. Je mně už třicet a tělo mnohaletou dřinu cítí stále víc. Takže aspoň chci v Riu ještě startovat a bojovat o medaili." A jestli jsem legenda? "Aby to tak bylo, měla bych dokázat ještě víc."

Brambor místo zlata

Jenže na spadnutí bylo i druhé oštěpařské zlato a dalšího svěřence Jana Železného. Vítězslav Veselý se letos stal mistrem Evropy v Helsinkách, jako jediný na světě přehodil osmaosmdesát metrů a k tomu všemu ještě v londýnské kvalifikaci zlepšil svůj osobní rekord na 88,34 m! Nic naplat, ve finále se nepoznával ani on sám a teprve posledním pokusem se dostal alespoň na 83,34 m, což stačilo jen na čtvrté místo, které se také nazývá bramborovou medailí. Senzačním vítězstvím uchvátil teprve devatenáctiletý Keshorn Walcott z Trinidadu. Zatímco svůj životní závod neunesl ani šampion z předchozích dvou olympiád v Aténách i v Pekingu Nor

Andreas Thorkildsen, když se musel spokojit jen se šestou příčkou a třem olympijských vavřínum po sobě Jana Železného z Barcelony 1992, Atlanty 1996 a Sydney 2000 se nevyrovnal. i Veselý pochopitelně zpytoval svědomí: "K formě, kterou teď mám vynikající, je však potřeba i hlava a ta mně chyběla. Můžu si za to sám. Jsem věřící člověk a takhle se to asi mělo stát..."

Musí čtyři roky vydržet

Velký výlov Češi slavili nedaleko památného zámku Windsor na jezeře Dorney a to zásluhou svých spolehlivých veslařských matadorů a skifařů - dvaatřicetileté Miroslavy Knapkové i o dva roky mladšího Ondřeje Synka. Jenže trochu v opačném gardu, než se čekalo. Synek, předloňský mistr světa z novozélandského Karapira, měl v poslední době skvělou formu a také na cestě do londýnského finále porážel všechny své soupeře rozdílem třídy. V něm byl jeho tradičním sokem Make Drysdale z Nového Zélandu, který tentokrát od poloviny trati nedal rodákovi z Brandýsa nad Labem a vyučenému zlatníkovi šanci. Synek si zopakoval stříbrnou olympijskou medaili z Pekingu 2008 a i když si svůj úspěch uvědomoval, štěstím zrovna nehýřil: "Došli mně síly a na Drysdale jsem dneska neměl. V závěru jsem se ještě snažil o mohutný finiš, ale už nebylo z čeho brát. Moc jsem toužil po olympijském zlatu, ale dost na mě dolehla nervozita. Až moc jsem si uvědomoval, že olympijské hry jsou jen jednou za čtyři roky. Teď tedy budu muset vydržet ještě další čtyři do olympiády 2016 v Riu de Janeiru..."

Zranění pomohlo technice

Londýnský příběh brněnské rodačky, která se až do devatenácti let věnovala atletice, je úplně jiný a neuvěřitelný. Nikdo netušil, co se odehrávalo v zákulisí. Loni se sice Knapková ve slovinském Bledu stala světovou šampionkou, avšak tentokrát den před čtvrtfinále řekla: "Nemohu nastoupit a ze soutěže odstupuju." Důvod? Silné bolesti v oblasti žeber. Vlastně únavová zlomenina žeber, která se projevila teprve po příletu do Londýna. Neskutečnou roli sehrál profesor Pavel Kolář, nejen jako světově proslulý fyzioterapeut, ale v tomto případě i psycholog. Mimořádně Kolarových znalostí mnoho let využíval už zesnulý český prezident Václav Havel a nyní mezi jeho stálé pacienty patří i současný prezident Václav Klaus. Kolář s veslařkou všechno probral a každý den hodinu a půl až dvě hodiny pracoval na zlepšení jejího zdravotního stavu. A sám přiznal: "Bylo to riziko, do čeho jsme šli. Když Mirka odstartovala, ani jsem se nekoukal a začal jsem závod sledovat až po pěti stech metrech."

To už ale Knapková všem soupeřkám ujížděla stále víc a víc, řečeno veslařskou terminologií - o parník! Zvítězila nevídaným a suverénním způsobem. "Možná, že to bylo i tím zraněním, protože jsem musela změnit způsob jízdy. Tolik jsem za to nerval a jela daleko víc technicky. Asi se znovu potvrdilo známé životní přísloví, že něco špatné, je pro něco dobré... Před ostatními závodnicemi jsme moje problémy tajili, protože by se to okamžitě rozneslo," přiznávala nová olympijská vítězka a dále se svěřovala: "Když jsem po polovině závodu viděla, jak moc jsem vpředu, nechtěla jsem tomu věřit. Sama jsem se začala bát, jestli jsem to nepřepálila. Nejdůležitější však bylo, že jsem překonala prvních tři sta metrů. I když v závěru jsem už strašně vytuhla." A také už si konečně mohla vychutnávat svou radost: "Teď se všechno kolem mě točí, jen nabídku ke sňatku jsem ještě nedostala!"

Za to české veslování přepsalo její zásluhou své dějiny. Získala první zlatou olympijskou medaili a z hlediska československé historie to byl nejvyšší olympijský stupínek po předloňských dvaapadesáti letech, protože předtím se stejný triumf podařil v Římě 1960 už nežijícím Václavu Kozákovi s Pavlem Schmidtem ve dvojskifu. Navíc zlato Knapkové je vůbec prvním v ženském veslování v celé historii.

Senzační válka s Číňanem

Šerm, plavání, jízda na koni a běh spojený se střelbou. Těchto pět sportů představuje jeden, který se jmenuje moderní pětiboj a československé i české barvy v něm už v minulosti na olympiské medaile dosáhly. V Montrealu 1976 družstvo v sestavě Jan Bártů, Jiří Adam a Bohumil

Experience Edenvale Aerodrome
A beautiful place to fly and dine!

- < Fud Grill Restaurant
- < Hangar Rentals
- < Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- < Self Serve Fuel Station
- < Runway Lights
- < Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- < Flying School on Site

EDENVALE Aerodrome
5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fudgrill.com

Starnovský skončilo druhé a Bártů v jednotlivcích třetí. A v Aténách 2004, kdy už toto odvětví nebylo rozděleno do pěti dnů, nýbrž do jediného jako je tomu nyní, si bronz připsal Libor Capalini.

V Londýně však David Svoboda předčil všechna očekávání. Do vedení šel hned po úvodním šermu a pak už jen bojoval s Číňanem Cchao Čung-žungem. Ten ho sice předstihl v plavání, jízda na koni však byla opět příznivější pro klubového příslušníka pražské Dukly. Jednou si své pozice ještě vyměnili v běhu po první střelecké položce, ale tuhle válku přece jen v závěrečné disciplíně vyhrál sedmadvacetiletý český reprezentant a za Číňanem třetí doběhl Maďar Adam Marosi. "Případán si, jako bych se vznášel dva metry nad zemí. A také bych byl moc rád, kdyby se moderní pětiboj stal populárnějším pro diváky. Vždyť je to velká show a já jsem k tomu snažil přispět."

V Riu na silnici?

Poslední české zlato se zrodilo poslední olympijský den ve východním Londýně na farmě, kterou vlastní Armáda spásy. Třebaže je sedmadvacetiletý Jaroslav Kulhavý loňským mistrem světa na horských kolech, v poslední době ho pronásledovaly nepříjemnosti jako autonehoda nebo defekty při závodech. Sám řekl: "Veřejnost mě snad už odepsala." Na trať, která vedla nádhernými pastvinami, se vydal bez zbytečného spěchu, ale ve vedoucí skupince se Švýcarem Ninem Schurterem a Italem Marcem Fontanou. Později se zamýšlel: "Do ničeho jsem se hnát nechtěl."

Kulhavý znovu prokázal, jak je skvělým taktikem a jakou má předvídatost. V závěrečném kole vyrazil Ital, ale neuspěl. Pak šel dopředu Švýcar a všechno hovořilo pro něho. V posledním stoupání však Kulhavý předstihl Schurtera a slavil: "Trať byla technicky hodně nepříjemná a navíc šlo o jeden z nejrychlejších závodů, co jsem kdy absolvoval. Teď rozmýšlím, co dál. Mám nabídky, že bych mohl přijít k silniční cyklistice." A nevyloučil, že by se v brazilském Riu mohl v roce 2016 pokusit o zlato na silnici.

Radost strýčka z velvyslanectví

Voda, tentokrát divoká, však držela Čechy v Londýně nad vodou i v dalším sportovním odvětvím. Ve vodním slalomu, byť se v něm očekávaly ještě lepší výsledky. Stanislav Ježek v kanoi jednotlivců skončil pátý a Jaroslavu Volfovi s Ondřejem Štěpánkem, kteří mají bronzovou olympijskou medaili z Atén 1996 a stříbrnou z Pekingu 2008, se v kanoi dvojic nepovedlo postoupit ani do finále. Příkladně však zabojoval mistr světa z roku 2009 pětadvacetiletý Vavřinec Hradílek, byť v semifinále obsadil po hrubé chybě v deváté brance až osmé místo, tedy poslední postupové. Finále ovšem absolvoval skvěle a těšil se ze stříbrné medaile. Povahou pohodář, který je známý pod přezdívkou Vávra, se netajil: "Jsem šťastný, ale můj život tahle sláva určitě nezmění." Lepší byl pouze Ital Daniel Molmenti. Mimochodem podělil se s ním o ni v dějišti soutěže i jeho bratr Václav, rovněž vodní slalomář, který v roce 1999 jen zázrakem unikl smrti. Při tréninku v pražské Troji tehdy zůstal patnáct minut bezvládně pod vodou a potom, co ho záchranáři vytáhli, byl pět dní v umělém spánku. A mezi prvními gratulaty byl i Vavřincův strýc, který pracuje ve funkci zástupce českého velvyslance Michaela Žantovského v Londýně.

Jsmo-li však v peřejích na krásném kanále řeky Lee, nesmíme zapomenout na

kajakářku Štěpánku Hilgertovou. Olympijskou vítězku z Atlanty 1996 i ze Sydney 2000, která se ve svých čtyřiačtyřiceti letech vydala už na šestou olympiádu! I ona do finále prošla s odřenými zády, ale v něm se rvala se zrádnými válci, roládami i vlnami, takže vybojovala čtvrté místo. "V koutku duše jsem snila i o bronzové medaili. Možná, že byla v mých silách. Snad moje umístění dalo odpověď těm, co pochybovali, zda jsem do Londýna měla jet. Od roky 1992, kdy jezdím na olympijské hry, je to můj třetí nejlepší výsledek." Velkým handicapem Hilgertové bylo, že před letošní olympiádou po soustředění právě v Londýně přišla při přepravě do Prahy o svou ideální loď a v závěrečném období si musela zvykat na novou. Prostě před Štěpánkou klobouk dolů!

Vyhaslé tenisové hvězdy

Naopak za klobouk si nedají své účinkování na slavných travnatých dvorcích ve Wimbledonu české tenisové hvězdy, předloňský finalista Wimbledonu Tomáš Berdych sloňskou wimbledonskou šampiónkou Petrou Kvitovou. Stejně jako nedávno při pravém wimbledonském turnaji Berdych neprošel prvním kole přes stého světového hráče Lotyše Gulbise, nyní ho hned v úvodu olympijské soutěže zastavil Belgičan Darcis, jehož žebříček řadí na příčku šestasedmdesátou, 4:6, 4:6. A ani v mužské čtyřhře příliš nepodpořil Radka Štěpánka, se kterým už léta tvoří uznávaný daviscupový pár. Prohráli ve druhém kole s neznámými Brazilci Melouem a Soaresem po maratónu rozloženém do dvou dnů a trvajícím čtyři hodiny a dvacet minut 6:1, 4:6, 22:24! Kvitová měla od začátku problémy, nutno přiznat, že i zdravotní, avšak i jí profesor Pavel Kolář věnoval stejnou péči jako veslaře Knapkové. Bohužel Kvitová ve čtvrtfinále podlehla Rusce Kirilenkové 6:7, 3:6 a do smíšené čtyřhry, v níž se jí dávaly vysoké medailové ambice po boku Štěpánka, vůbec nenastoupila. Berdych suše konstatoval: "Na to, co se stalo se mnou na wimbledonských kurtech nedávno i teď nechci už myslet." A vyjádření Kvitové bylo podobné: "Jsem ráda, že tenisová sezóna na rozdíl od jiných sportů na olympijských úspěších nestojí." Těžkou hlavu si s tím nedělali... Jenže obě naše hvězdy by měly vidět, jak se třeba radovali francouzské debly Tsonga s Llodrou ze stříbrné medaile a Benneteu s Gasquetem z bronzové. Prostě všechny největší tenisové osobnosti, které na olympiádu přijely, ze sebe dostaly maximum. Mužskou čtyřhru vyhrála skvělá americká dvojčata Mike s Bobem Bryanovi, ženskou dvouhru Serena Williamsová a ve finále mužské dvouhry domácí miláček Andy Murray a svěřenec legendárního československého reprezentanta Ivana Lendlu po nevídaném výkonu spláchl svého nedávného přemožitele z finále letošního Wimbledonu Švýcara Rogera Federera 6:2, 6:1, 6:4! A moc Murrayho mrzelo, že se svou krajanou Laurou Robsonovou ve finále smíšené čtyřhry nejtěsnějším výsledkem 6:2, 3:6 8:10 zaostali za Bělorusy Maxem Myrnym a Victorií Azarenkovou...

Přesto čest tradic českého tenisu zachránily Lucie Hradecká s Andreou Hlaváčkovou ve čtyřhře žen. Rovněž jako před měsícem ve Wimbledonu to dotáhly až do finále, kde znovu nestačily na stejné soupeřky, zejména na trávě neporazitelné americké sestry Serenu a Venus Williamsovy, s nimiž v tomto případě odešly poraženy 4:6, 4:6 v utkání, které

mělo velmi dobrou úroveň. Však se také stříbrné medailistky netajily spokojeností. Sedmadvacetiletá Hradecká prohlásila: "Je to pro mě největší úspěch v kariéře. Kdokoliv se dnes postaví proti sestřím Williamsovým, těžko může udělat něco víc než my." A o rok mladší Hlaváčková přitakávala: "I já si druhého olympijského místa vážím víc než vítězství na grandslamovém turnaji! Tyhle Američanky porazit neumíme a mezi ženami to na světě nedokáže v současné době nikdo."

Poprvé mezi novináři

Teď přejdeme ke kovu bronzovému, ovšem v tomto případě úplně jiné kategorie než popisují předchozí tenisové řádky. Nikoliv proto, že je ze střelby. Sportovního odvětví protkaného z minulosti mnoha účtyhodnými vavřiny, které však tentokrát příliš neoslavilo. Od vzniku samostatné České republiky a olympijských her 1992 v Barceloně českým reprezentantům medaile nechyběla, naposledy se bez ní ještě v dobách Československa vraceli z Moskvy 1980 a mnoho nechybělo k tomu, aby se to v Londýně opakovalo.

Odpovědnost na sebe vzala dívka, od které se to vůbec nečekalo a o níž česká sportovní veřejnost do této chvíle vlastně nevěděla zhora nic, třebaže jí je pětadvacet. A pokud by ve druhé sérii finále netrefila jen 8,8, mohla být stříbrná, možná i zlatá. Jmenuje se Adéla Sýkorová a na minulých olympijských hrách v Pekingu byla až dvaatřicátá. Teď v krásných prostorech bývalých kasáren dělostřelectva v přístavu Woolwich ji předčily pouze Američanka Jamie Lynn Grayová a Srba Ivana Maximovičová. Adéla přiznala: "Poprvé v životě dělám rozhovor s novináři." A ptala se: "To vážně za olympijský bronz dostanu od Českého olympijského výboru půl milionu korun? To tedy můžeme jít s holkama na pivo... A opravdu jako medailistka mohu v Londýně zůstat ještě o několik dní navíc?"

Výsledkovou listinou naopak propadali ostřílení borci, olympijský vítěz z Pekingu David Kostelecký stejně jako stříbrná z aténské olympiády 2004 Lenka Marušková. Ztratit však nelze Kateřinu Emmons. Před čtyřmi roky vybojovala v Pekingu zlato ve vzduchové pušce, která rovněž letos byla úvodní a tím i ostře sledovanou disciplínou londýnských her. A nebylo překvapením, že si ji nenechal ujít ani prezident České republiky Václav Klaus. Kateřina šla do finále až z osmého místa, navíc po předchozím rozstřelu pěti závodnic, avšak v něm páčila na terč statečně. kdyby bývala v poslední položce dosáhla absolutní trefy 9,9, stačilo by to na bronz a 9,8 na rozstřel o něj. Nakonec odcházela čtvrtá za Číňankou I Šeľing, Polkou Sylwií Bogackou a další čínskou závodnicí Jü Tan a realisticky hodnotila: "Tohle umístění má pro mě cenu zlata. Vždyť jsem po Pekingu porodila dceru a s velkými problémy jsem se vracela mezi střeleckou elitu." Vystoupení devětadvacetileté Emmons nutno vzdát podobnou poklonu jako v případě vodní slalomářky Hilgertové.

Aperitiv v podání laně

A ještě jedna medaile z královny sportu atletiky. Byla vlastně jakým si aperitivem ve chvíli, kdy teprve na své závody čekala česká oštěpařská esa. Bylo patrné, že si běžkyne na 400 metrů překážek Zuzana Hejnová (26 let) na londýnskou dráhu přivezla vynikající formu, protože do finále postoupila s druhým nejrychlejším časem. Také v něm to napálila na nejvyšší obrátky a přitom se přes ploty, jak říkají atleti, přenášela s lehkostí laně. "V minulosti mě

provázelo hodně smůly, třeba při letošním mistrovství Evropy v Helsinkách, kde mně o vlásek unikla medaile. Proto jsem začala spolupracovat s psychologem Alexandrem Kubáčkem a moje nervy jsou teď tak pevné, že se vůbec nepoznávám." Rychlejší byly pouze Ruska Natalje Artuchinová s Američankou Lashindou Demusovou.

Pravda zvítězila, ale složitě

Story českého čtyřkajaku, který ve složení Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál a Jan Štěřba dojel třetí za Austrálií a Maďarskem, je námětem na samostatnou povídku. Jejím zadákovi Štěřbovi totiž 17. května po závodech v Poznani byl při antidopingové kontrole v moči nalezen vzorek s krkolomným názvem Betamethylphemylethylamin. Jenže látka v seznamu zakázaných nefigurovala a navíc ji Štěřba požil v potravinovém doplňku, který uvedl. Arbitrážní komise Mezinárodní kanoistické federace ICF jeho argumenty sice uznala, avšak vedení ICF se zcela nepochopitelně odvolalo až k vedení Mezinárodní sportovní arbitráže CAS, která má sídlo v Lausanne. Po mnoha složitých právních jednáních bylo teprve 25. července přímo v Londýně, tedy dva dny před zahájením her, rozhodnuto, že Štěřba do bojů přece jen nastoupit může. Co se ale mezitím nestalo? Náhradník Pavel Daviděk, který při Štěřbově neúčasti v lodi zaskakoval, návrat svého kolegy cítil jako křivdu a jeho otec dokonce na toto téma vydal tiskové prohlášení! A Jan Štěřba k tomu zdůraznil: "Doufal jsem, že si to s Pavlem Daviděkem vyříkáme sami a ne přes media..." Za těchto okolností je bronz v rychlostní kanoistice z jezera Dorney unikátní a ani zbytečná, leč typická osobní hašteřivost, nemohla zkazit dobrou londýnskou náladu v české táboře.

JAROSLAV KIRCHNER, Londýn

Konečná medailová bilancia OH Londýn 2012

Najúspešnejšou krajinou londýnských hier sa stali Spojené štáty, ktoré sa po Pekingu opäť vrátili na prvú priečku medailovej bilancie.

Američania získali v 302 súťažiach celkovo 104 medailí, z toho 46 zlatých a po 29 strieborných a bronzových.

Najúspešnejším športovcom je plavec Michael Phelps, ktorý získal 6 cenných kovov a jeho kolegyňa Missy Franklinová, ktorá na stupne víťazov vystúpila 5-krát. Čína sa v Londýne musela v medailovej bilancii uspokojiť s druhým miestom, keď jej športovci získali 87 medailí.

Bronzový priečku v medailovej bilancii londýnskej olympiády získal hostiteľ, Veľká Británia, ktorej reprezentanti vybojovali celkovo síce iba 65 medailí, ale až 29 z nich bolo zlatých.

Viac medailí ako Británia získalo Rusko, 82, ale tých zlatých získali jeho reprezentanti o päť menej ako Briti.

19. sa nachádza Česká Republika 4 zlaté, tri strieborné a tri bronzové.

Kanada je na 36. (1 zlatá, 5 strieborných a 12 bronzových)

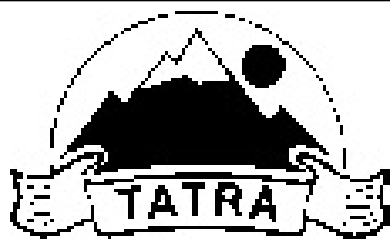
Slovensko s bilanciou 1 striebornej a troch bronzových medailí obsadilo 59. miesto z 85 krajín, ktoré v Londýne získali aspoň jednu medailu.

Športovou tragédiou sa dá označiť vystúpenie rakúskych športovcov, ktorí prvýkrát od olympiády v roku 1964 nezískali ani jednu medailu.

Liga mistrů

Liberec v 2. kole předkola Ligy mistrů měl za soupeře kazašský Šacht'or Karagandu. Po hubeném vítězství 1:0 v Liberci se stejným výsledkem skončila i odvěta a utkání se muselo prodlužovat. V prodloužení Slovan několikrát podržel brankář Bičík a v poslední minutě Blažek vyrovnal na 1:1 a tím zajistil Liberci postup do 3. kola, kde Seeveročeši prohráli s Kluží venku 0:1 i doma 1:2 a Ligu mistrů si nezahrají. Sny o Lize mistrů se fotbalistům Liberce tedy rozplynuly, úřadující český šampion mezi elitu nepostoupil ani na třetí pokus. Liberecký trenér Jaroslav Šilhavý doufal, že do klíčového zápasu bude moci nasadit alespoň některé z opor, jejichž start byl nejistý. Nastoupit nakonec mohl jen Bosančić, mezi náhradníky usedl stoper Nezmar (zlomený malíček na noze), s nakopnutým kotníkem laborující Kušník nebyl ani tam. A Štajnera, jehož na delší dobu vyřadila ze hry plicní embolie, sotva pustili z nemocnice. Liberec se přesto bil o vysněný postup statečně. Jenže v nastaveném čase první půle dala Kluž gól. Po rohovém kopu se míč vrátil k Bastosovi, ten poslal lahůdkový oblouček na hlavu Kapetanose a ten zamířil k tyči. Bičík se natahoval marně. Naději domácí vyřesali v 58. min. Obránci rumunského celku pozapomněli na Šurala, ten se řítit z pravé strany sám na branku a prostřelil gólmána mezi nohy. Trenér Šilhavý se snažil posílit ofenzívu, jak mohl. Stáhl hru na tři beky, do hry poslal z lavičky na hrot Nezmaru, ale další zásah už domácí nepřidali. Naopak v nastaveném čase je definitivně skolil Sougou.

Slovenský mistr MŠK Žilina sice vyhrál v prvním utkání 2. předkola nad izraelským Hapoel Kirjat Šimon 1:0, ale v odvetě v Haifě svěřenci holandského trenéra Franse Adelaara prohráli 0:2. Žilina odolávala až do 70. minuty, kdy si Leitner vstřelil vlastní branku o postupu Izraelců rozhodl v 78. minutě Abuhazira.

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1
e-mail:

Tatratravel@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta

Spolahlivo vybavíme!

Volejte

Annú Zapletalovou

Tel.: (416) 537-7698

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Evropská liga

2. předkolo: Apoel Nikosia (Kypr)-Senica 2:0 a 1:0, Slovan-Szekesfehervár (Maďarsko) 1:1 a 0:0, Trnava-Sligo Rovers (Irsko) 3:1 a 1:1,

Z českých klubů zasáhly do 2. předkola Mladá Boleslav vítězstvím 3:0 v prvním utkání doma nad islandským Thór Akureyri v odvetě pak 1:0 a Plzeň vyhrála nad gruzínským Metalurgem Rustavi 3:1 a doma 2:0.

V 3. kole jediný slovenský zástupce Trnava vyhrál v Bukurešti nad Steauou 1:0 brankou Mikoviče, ale doma prohráli trnavští fotbalisté 0:3 a jsou ze soutěže vyřazeni. Holandský Twente Enschede zdolal dvakrát Mladou Boleslav 2:0. Postup si naopak zajistila Plzeň, která převládala polský Ruch Chorzow venku 2:0 a 5:0 v Plzni a Sparta vítězstvím ve Vídni 2:0 a remízou na Letné 2:2.

Sparta se ve 4. předkolu utká s holandským Feynordem. Liberec s Dněprem Dněpropetrovsk a Plzeň má za soupeře belgický Lokeren.

Gambrinus liga

Do čela tabulky se dostala Sparta, která po úvodní plichtě s Duklou 1:1, dvakrát vyhrála 2:1 doma nad Příbramí a venku nad Slováckem 4:1. Nepřesvědčivé výkony předvádí Plzeň. Po vítězství 3:0 nad Hradcem, remízovala s nováčkem Jihlavou 1:1 a dokonce prohrála s dalším nováčkem Brnem doma 2:3, ačkoliv ještě sedmnáct minut před koncem vedla 2:1. Mezlík a Halaška však během dvou minut otočili skóre. Slavia třikrát remízovala doma s Jihlavou 3:3, když v poločase prohrávala již 0:3, ale v závěru dokázala srovnat, s Ostravou 2:2 a v zajímavém utkání s Olomoucí 1:1. Vedoucí branku hostů vstřelil v 12. minutě Ordoš za Slavii vyrovnal Kisel v 27. minutě. Mistr Liberec po úvodních dvou výhrách v Příbramí 4:0 a s Duklou 3:2, prohrál v severském derby s Jabloncem, když jedinou branku vstřelil do vlastní sítě Ukrajinec Ljulka v 74. minutě. Ostatní výsledky 3. kola: Budějovice-Ostrava 1:2, Hradec-Jihlava 1:1, Příbram-Mladá Boleslav 1:1 a Dukla-Teplice 4:0.

Tabulka

1. Sparta	3	2	1	0	7:3	7
2. Jablonec	3	2	1	0	5:2	7
3. Brno	3	2	1	0	5:3	7
4. Liberec	3	2	0	1	7:3	6
5. Dukla	3	1	1	1	7:4	4
6. Plzeň	3	1	1	1	6:4	4
7. Olomouc	3	1	1	1	3:2	4
8. Boleslav	3	1	1	1	4:4	4
9. Ostrava	3	1	1	1	4:5	4
10. Teplice	3	1	1	1	2:5	4
11. Slavia	3	0	3	0	6:6	3
12. Jihlava	3	0	3	0	5:5	3
13. Budějovice	3	1	0	2	4:5	3
14. Hradec	3	0	2	1	3:6	2
15. Příbram	3	0	1	2	2:7	1
16. Slovácko	3	0	0	3	1:7	0

Corgoň liga

1. kolo: Žilina-Myjava 1:0, Trenčín-Nitra 5:0, Ružomberok-Zlaté Moravce 3:1, Slovan-Prešov 2:1, Trnava-Košice 0:0, Senica-Banská Bystrica 2:3.

2. kolo: Myjava-Zlaté Moravce 2:2, Banská Bystrica-Trenčín 2:0, Nitra-Ružomberok 1:1, Prešov-Senica 2:0, Košice-Slovan 1:0.

3. kolo: Trenčín-Prešov 2:1, Zl. Moravce-Nitra 0:2, Ružomberok-Bystrica 1:0, Senica-Košice 2:1, Slovan-Žilina 1:1, Trnava-Myjava 1:1.

4. kolo: Myjava-Nitra 0:2, Prešov-Ružomberok 2:0, Košice-Trenčín 3:0, Žilina-Senica 2:0, Bystrica-Zl. Moravce 0:0, Trnava-Slovan 0:1.

5. kolo: Trenčín-Žilina 0:2, Ružomberok-Košice 3:1, Nitra-Bystrica 1:1, Slovan-Myjava 2:1, Zl. Moravce-Prešov 2:0, Senica-Trnava 3:0.

Tabulka

1. Žilina	4	3	1	0	9:2	10
2. Ružomberok	5	3	1	1	8:5	10
3. Slovan	5	3	1	1	6:4	10
4. Bystrica	5	2	2	1	6:4	8
5. Nitra	5	2	2	1	6:7	8
6. Košice	5	2	1	2	6:5	7
7. Prešov	5	2	0	3	6:6	6
8. Senica	5	2	0	3	7:8	6
8. Trenčín	5	2	0	3	7:8	6
10. Moravce	5	1	2	2	5:7	5
11. Trnava	4	0	2	2	1:5	2
12. Myjava	5	0	2	3	5:11	2

Přátelská utkání

Ukrajina - Česko 0:0

Loňská trpká lekce od Norů se na Ukrajině neopakovala, poslední přípravu před vstupem do kvalifikace o postup na světový šampionát 2014 v Brazílii česká fotbalová reprezentace ve středu ve Lvově se štěstím zvládla a s domácím týmem

uhrála remízu. Před zářijovým duelem v Dánsku o kvalifikační body to ovšem v její hře skřípalo, ve druhé půli se musela vlastně neustále bránit, ale i když si bez Rosického a Plašila nerozhodným výsledkem zvedla sebevědomí, má trenér Bílek o čem přemýšlet.

Dánsko - Slovensko 1:3

Hodně nepovedenou generálku na úvodní zářijový zápas kvalifikace o postup na mistrovství světa s Českou republikou mají za sebou fotbalisté Dánska. Svěřenci trenéra Mortena Olsena ve středu prohráli v domácím přípravném duelu se Slovenskem 1:3, přestože po poločase vedli.

V Odense otevřel skóre ve 22. minutě útočník Tobias Mikkelsen svým prvním gólem za reprezentaci. Hostům se však povedla závěrečná půlhodina. Po třech minutách na hřišti vyrovnal Martin Jakubko, devět minut po něm otočil skóre Marek Hamšík a v 87. minutě pečtil výhru Slováku další náhradník Lubomír Guldan.

Kanada-Trinidad a Tobago 2:0

Vedoucí branku Kanady vstřelil v 57. minutě Ricketts, druhou branku připojil v závěru z penalty Marcel de Jong.

UNIGLOBE The Premiere Travel Group

HEART OF EUROPE HOLIDAYS
Formerly Nitra Travel

Blanka

Diana

1221 Yonge Street (at Summerhill subway.)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: 9:00 AM - 1:00 PM

blanka@premiergroup.com MEMBER OF: IATA, TICOCA, CTA
dianab@premiergroup.com

Go, See, Experience

Signature Realty
IND. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Vývoj kurzu české koruny a kanadského dolaru

